

Copilăria de ieri și copilăria de azi

Prof. Elena Viorica Brege

Liceul Ortodox "Episcop Roman Ciorogariu", Oradea, Bihor

Copilăria de ieri și copilăria de azi, este titlul lecției de la Istorie, azi... O lecție pe care am gândit să o desfășurăm alături de bunicii noștri. Copilăria de azi o cunoaștem foarte bine, fiind niște "răsfățați" cărora li se împlinesc toate mofturile. Cea de ieri, am auzit-o azi, de la bunicii noștri!

Am avut alături cinci bunici, ai colegilor noștri Furtos Daris, Țirlea Dragoș, Heredeu Vlad și Ilaș Maria care au răspuns cu drag invitației noastre. Și, oare, cum ne-am fi putut începe activitatea noastră altfel, decât rugându-ne lui Dumnezeu. Așa că, glasurile noastre au spus împreună *Tatăl nostru*.

Ne-am amintit ce este istoria, izvoarele istorice și însemnătatea lor. Că o *generație* cuprinde oameni de aproximativ aceeași vârstă ... iar în clasa noastră eram trei generații. Cu ajutorul celor învățate la Științe ale naturii ne-am și încadrat în cele trei perioade: copilăria – copiii aflați în bancă, bătrânețea – bunicii din fața copiilor și maturitatea – eu, doamna învățătoare. Cât de bine am caracterizat fiecare etapă a vârstei apelând la lectura "Fluturi cu sute de aripi" a lui Mircea Cărtărescu! Copiii au o *inimă de cristal* fiind fragili, dar și prețioși în același timp. Ei sunt urmașii familiei și strălucesc prin veselia, zburdălnicia, jocul și istețimea lor. *Cei cu inima de plumb* sunt bunicii, împovărați de ani, dar zâmbetul lor face ca greutatea acestui metal să fie, parcă, mai ușoară. O *inimă de fier* au doamna învățătoare și părinții care trebuie să răzbească și să ne facă un trai mai ușor.

Și au început poveștile așa... *Pe vremea mea...* fiecare bunic împărtășind copiilor amintiri din copilăria lor, cu toate bucuriile și greutățile avute. Toți s-au bucurat de dragoste în familie, toți și-au respectat părinții, toți au fost la școală...și în toți există un Nică.

Bunica lui Daris a ajuns inginer zootehnist, chiar dacă a crescut într-o familie cu opt copii, îndrumată fiind de tatăl ei care le spunea mereu să învețe arătându-le cu degetul împușcat în timpul războiului, tâmpla. A fost învățată de mică cu treburile gospodărești, dar și crescută în credință și speranță, în dragoste și respect pentru oamenii din jur.

Plină de aventuri a fost și povestea bunicii lui Dragoș, de la care copiii au învățat rețeta unui desert, ce faci când clătitelile nu ies cum ai vrea, ce se întâmplă când treci granița și jocuri de orientare turistică. Mereu jocul a fost îmbinat cu școala iar uniforma, cordeluța, ecusonul și carnetul trebuia să le ai la tine. Gâștele erau în grija fetelor din familie iar culesul strugurilor, al zarzavaturilor, săpatul se făceau de către toți membrii familiei, mici și mari. Iar curățenia în casă, aspiratul, era total diferit de cel de azi... Lutul și nisipul fin dădeau strălucire casei!

Bunica lui Vlad a istorisit despre bucuria pe care cei doi nepoți, Vlad și Bogdan i-o aduc, soarta făcând să rămână fără bunic... Viața de la țară, bucuria pe care a avut-o alături de părinți, chipul lui Vlad din fața ei i-am pus zâmbetul pe buze. A aflat că pe tatăl unui copil l-a cunoscut în perioada în care încă mai lucra!

Maria a fost onorată de prezența a doi bunici! Bunicul le-a destăinuit copiilor despre "încălțăminte" pe care o purtau...sau nu:opincile sau...descult! despre făcutul temelor la lampă, despre "batista" pe care o aveau mereu la îndemână – mâneca bluzei, despre munca în mină a tatălui care l-a determinat să meargă la școală sau dormitul în grajd.

Am localizat pe harta județului Bihor toate localitățile natale ale bunicilor, am pus întrebări și am primit răspunsuri, am cântat împreună *Fata de păstor* și *La mulți ani*, i-am îmbrățișat cu mult

drag și am învățat că nu trebuie să uităm niciodată locurile natale și să ne bucurăm de ceea ce avem!
Un zâmbet și o îmbrățișare îți alungă tristețea și te face să treci mai ușor peste obstacole!
Așa bunici, așa copii, așa părinți!

